

ELŐSZÓ

Immár az *Acta Iuvenum* II. kötetét tarthatja kezében az olvasó. A Szegedi Tudományegyetem Régészeti Tanszékének hallgatói követték az elődeik által teremtett nemes hagyományt, s kiválóan szerepeltek a XXXII. OTDK két régészeti szekciójában. Eredményeiket egy I., két II. és egy III. helyezés reprezentálja. Az I. helyezett: Andrási Réka (témavezető: Révész László). A két II. helyezett: Piros Réka Ágnes (témavezető: B. Tóth Ágnes) és Soós Rita (témavezető: Révész László). A III. helyezett: Mészáros Boglárka (témavezető: B. Tóth Ágnes).

Többnyire apróságoknak, olykor a balszerencsének köszönhetően szorultak le a dobogóról további hallgatóink: Majdán Mira (témavezető: Kulcsár Valéria); Kujáni Yvett (témavezető: Marcsik Antónia és Vörös Gabriella); Samu Anita Piroška (témavezető: B. Tóth Ágnes és Szalontai Csaba); valamint Tihanyi Balázs (témavezető: Pálfi György és Révész László).

A két szekcióban elért négy helyezés híven mutatja a pályamunkák készítőinek tehetségét, szorgalmát és kitartását, valamint témavezetőik értő és tanítványaikra figyelő gondoskodását. Talán az is jelzésértékű, hogy az összesen 20 induló felét pontosan az SZTE BTK Régészeti Tanszéke adta. Úgy érezzük, helyezéstől függetlenül valamennyi hallgatónk értékes munkát végzett, amely megérdemli a nagyobb nyilvánosságot. A nagyon is dicséretes végeredmény mögött sok-sok múzeumi raktárakban vagy laboratóriumokban töltött óra, könyvtári adatgyűjtéssel eltelt hónap van. Most, így utólag visszapillantva alighanem már ifjú szerzőink sem bánják a sok lemondást. Amilyen büszkén fogadhatták a gratulációkat, ugyanolyan örömmel fogják majd kézbe első, nyomtatásban megjelent tanulmányaikat.

A kötetet lapozgatva az Olvasó számára nyilván feltűnik, hogy a legtöbb dolgozat meszszenenően támaszkodott a hagyományos régészeti elemzések mellett a legfrissebb természettudományos vizsgálati módszerekre is. Modern régészet e nélkül már nem létezhet. Tanszékünk külön köszönetet mond azoknak a társtudományok területén dolgozó kollégáknak, akik nemcsak hallgatóink oktatásában, hanem első önálló munkáik önzetlen támogatásában is hatalmas szerepet vállaltak. Valamennyiüket felsorolni lehetetlenség lenne. Ezért arra szorítkozom, hogy név szerint azoknak mondjak köszönetet, akik az e kötetben szereplő dolgozatok elkészítésében különösen nagy segítségünkre voltak: az SZTE TTIK Ember-tani Tanszéke jelenlegi és nyugalmazott munkatársainak, Pálfi Györgynek, Molnár Erikának és Marcsik Antóniának, valamint Tóth Máriának, az MTA Csillagászati és Földtudományi Kutatóközpont Földtani és Geokémiai Intézet nyugdíjas tudományos munkatársának, a szegedi archaeometria oktatás lelkének. Valamennyien kitűnő példáját adták annak, hogy az egyetemen s a magyar tudományosságban felhalmozódott óriási tudásbázist egy-egy program mentén közös csatornába terelve kiemelkedő eredményeket érhetünk el.

Szeged, 2015. június 10.

Révész László
tanszékvezető, főszerkesztő